

Det, der bestaar

Bor Guds Ord bestaar evindeligt. (Ef. 40, 8.)

Som Lem af Menigheden.

(Efter J. G. P. I. om.)

Skikken Rigdom af Formaninger findes ikke i Pauli Brev til Romerne 12, 6—16. Som i en magtig Strøm bryder de frem — af et fuldt Hjerte, ud af en Aand, som ikke er lukket i sin Døer, men brandende for Herrens Tjeneste! Maatte de ogsaa gaa os til Hjerte og vække os — hvem er vel faaledes vaft, at han ikke trænger altid paa ny at vækkes til Sengivelse og Nidkærlighed i at leve for Herren! Et tigger os dette Ord i sin Helhed, før vi gaar ind i det enkelte: Kristendom er ikke bare Skindstøb, er ikke bare Tøsele, — den er et Liv i Herrens Efterfølgelse, i Herrens Tjeneste. Dertil har han forløst os, dertil skænker han os sin Naade i Kristus. Romerbrevet, som saa klart og bestemt lærer, at vi retfærdiggøres af Naade ved Troen alene, siger ogsaa lige saa klart og bestemt: Synden skal ikke herse over eder, I er jo ikke under Løden, men under Naaden — vi, som er afskåret fra Synden, hvorledes skal vi fremdeles leve i den?

Der er een stor Sovevæntse, som gaar gennem alle de spredte Formaninger. Det er Kærligheden. I Kærlighedens Liv er det, vi skal vise Herren vor taknemmelige Tjeneste for hans Kærlighed og Barmhjertighed.

Apostelen taler først om Kærlighedens Tjeneste over for det Samfund, vi tilhører som Kristne, over for Menigheden. Alle, som hører Kristus til, er eet Legeme, og hver for sig er vi hverandres Lemmer og har hver sin Tjeneste, hvormed det hele Legeme tjenes. I den Menighed, Apostelen skriver til, var Naaden til Stede i rig Hylde; der var en Rigdom paa Naadegaver, som der ikke er hos os. Men en kristen Menighed er der dog, Gud være Lovet, og ogsaa her hos os lige saa vel som der var i Rom. Vi har Menighedens Biskofde, Ordet og Sakramenterne, og — trods alle døde og ufrugtbare Lemmer — Herren har sine, som lever af hans Kærlighed og lever for ham i Aandens og Barmhjertighedens Liv.

I Bønner og om Naaden; saa fulgte hun hjemme med sin Bøn Gudstjenesten om Søndagen; hun bad for Ordets Indgang, bad for Præsten, for dem, som var i Kirken, for al Guds Riges Sag hjemme i vore Menigheder og for Missionen og Missionærerne derude, — tjente ikke hun med en god Gave den hele Menighed og var et trofast og velsignet Lem paa det hellige Legeme?

Og saa har du hjemme i dit Hus en Gerning, hvori du ikke bare skal tjene dig selv og dine nærmeste, men den hele Menighed, at de smaa døste Børn bliver opdragne hjemme i Tugt og Herrens Formaning! Det er jo Menighedens Fremtid. Skikken Tjeneste de gør Herrens Menighed og Herren selv, de Forældre, som er omhyggelige for deres, at de maa vokse op som levende Lemmer paa det kristne Legeme, hvori de i Daaben blev indpodede. Og du, som tjener i Huset — ogsaa du har i din Tjeneste en Gerning for den hele Menighed. Jeg taler til eder, I Tjenestefolk, som har den Herre Jesus for og derfor har Hjerte og Tanke for hans Rige i Verden. For alle de Tjenestefolk og Tjenestefolk, som ikke har noget Sind derfor, men hvis Hjerte slaaer til Verdens Tummel og Forskjælfelser og Stads og Forfølgelse, er nok dette, vi her taler om, noget, som ligger langt borte; — men til dig, du troende Tjener eller Arbejder og Tjenestefolk vil jeg sige: Du gør den kristne Menighed en stor Tjeneste ved den gode Befendelse, som du afslægger, naar du lever faaledes og tjener faaledes, at Kristi Kærlighed og Trofasthed aabenbarer sig i al din Omgængelse. Det drager til Jesus, det opbygger hans Rige paa Jorden, naar de Kristne hver for sig i deres Gerning i Huset gennem daglig Selvfornægtelse og Herrens Efterfølgelse aflægger deres Bidnesbyrd for ham. Endnu, der har faaet Herrens Naade, har af Naaden faaet Gave til at gøre dette paa sin Maade.

Vink for Gennemvæning af Bibelen i 1917.

Af G. B. C.

Brevet til Filippenserne.

Filippi var paa Pauli Tid Hovedstaden i den sirligste Proovins af Makedonien. Vhen fik sit Navn efter Kong Alexander den stores Fader, Kong Philip, som erobrede den.

Under Keiser Augustus blev Vhen en romersk Koloni med ganske betydelige romerske Rettigheder. De romerske Kolonister satte et stærkt Præg paa Vhen. Den jordens saa anseelige Stad er nu indskrumpet i en lille ubetydelig Landsby. „Hvor Torsten fatter sin Nod, der gør Græsset ikke.“

Her i denne Stad var det, at Paulus grundlagde den første kristne Menighed i Europa. Her plantede han først Korsfænen. Paulus kom sammen med Silas, Timotheus og Lukas paa sin anden Missionstog til denne By. Kirkens første Prædikant blev den første Prædikant af Evangeliet i Vhen, nemlig Paulus. Det var ligeledes her i denne Stad, den arabiske Begivenhed — Hængevægterens Omvendelse foregik ved Herrens forunderlige Indgriben ved det store Jordbælv.

Efter Grundlæggelsen af en Menighed her i Filippi drog Paulus videre til Thesalonika og efterlod sandsynligvis Lukas, Vægen den elskelige, tilbage i Filippi, som Leder af det velsignede Missionarbejde, som der var begyndt.

Filippenser-Menigheden var Paulus inderlig hengiven, og han elskede den som sin egen Sjæl. Næst Moderniteten i Jerusalem staaer Menigheden i Filippi som et højt Ideel for alle kommende Menigheder. Vblende siger Paulus om hele Menigheden: „Jeg beder for eder alle med Glæde.“ Og frejdt ubtaler Apostelen det lyse Haab, at han er „forbisset om dette, at han, som begyndte en god Gerning i eder, vil fuldføre den indtil Jesu Kristi Dag.“ Brevet er egentlig ikke noget Værebrev eller Værebrev, som det var hendes Glæde, samles med Menigheden i Kirken

ders Ord til sine Børn om at gaa fremad i det Spor, som de har begyndt, eller en søn og barmhjertet Sjælesørgeres Opmuntringer til sin Menighed om at „leve Kristi Evangelium værdigt.“ (Kap. 1, 27.)

Heraf følger, at vi lader Kapiteldelingen staa, som den bedste Inddeling af dette Skønne Brev.

I al Korthed vedsejer vi følgende Vink:

1. Kap. 1 fremhæver vi blot dette Vers, saalydende: „Thi det at leve er mig Kristus og at dø er Vinding (V. 21). Kristus var Generaladvokaten for Paulus. „Vig Kristus“, det betød tre Ting for Paulus, nemlig: Salighed paa Jorden, Udrielse i Døden og Hellighed i Evigheden.

I Lyset af dette Ord kan vi forstaa baade hans Virkeligt og Hjemligt. Og at han end ikke agtede sit Liv dyrebart for at vinde Menneſter for Guds Rige. For Paulus stod det levende, eller risikøst med en flammende Skrift: Uden Kristus den korsfættede er Verden fortabt; men i Troen paa ham er den frelst. Det var jaafat i hans Hjerte. Derfor opfordrer og opmuntrer han ogsaa Filippenserne til at „stride for Troen paa Evangeliet“ (V. 27).

Værel! er du med i denne hellige Strid?

2. Kap. 2 mærker vi os Vers 5, som Verset, hvormed hele Indholdet i Kapitellet famler sig. Det lyder saaledes: „Det samme Sindelag være i eder, som ogsaa var i Kristus Jesus.“ Hvad var saa det for et Sindelag? Det var — Tjenerindet. At tjene, det var Jesus Kristi Mission i Verden.

Heri tjente han os paa Guld og sølv og at betale Verdens Gæld, dernæst tjente han os paa Daabedagen ved at skrive vort Navn i Livets Bog. Endvidere tjente han os i — Gennembrudets Øjeblik (gennem Bæftelse og Omvendelse) ved at skænke os Troens Gave. Og indtil i Dag har han tjent os med en Uendelighed af Gaver og Goder af baade timelig og aandelig Art; derfor — for Tjenermissionen mod os — har han faaet Navnet over alle Navne (Vers 9). Værel! se nu hele Kapitel i Lyset af ovennævnte Ord, se paa Paulus, Timotheus, Lukas og Trofasthed. Det var Tjenerindet, der var blevet Skod og Blod i dem.

Det er Hensigten med dette Kapitel at opmuntre Filippenserne til at tjene baade Herren, Brødre og Verden med Kristi Tjenerind.

At tjene i Sandhed, det er den sande Storhed. Den, som vil være stor, skal være alles Tjener.

I Kap. 3 mærker vi os disse Ord: „Jeg er grebet af Kristus Jesus“ (V. 12). Meningen med disse Ord er udtrykt i Vers 9, saalydende: „Jeg har ikke min Retfærdighed, den ved Løden, men den ved Tro paa Kristus“ — den, der ihidte ham med Retfærdigheds Prægt, fremfor alt med Freden og Glæden i Helligaanden.

Paa dette velsignede Standpunkt — Troens sotte Stade paa Kristus Jesus og ham korsfættet — staaer Paulus som i Kristi Sted og taler herlige Ord til Menigheden i Filippi. Foruden en Meddelelse for sit eget Vedkommende om Retfærdiggørelse og Helliggørelse og Iperlighed af Kristi Skindstøb (Se Kap. 3, 7—16), saa retter han en Advarsel mod „de flatte Arbejdere“ (V. 1—2), og en herlig Opmuntring om Vorgerstaden i Himmelen, hvorigra vi ogsaa forvante som Frelser den Herre Jesus Kristus.

Medens Opmuntringer, Tilskyndelser, Advarsler og Formaninger i Forbindelse med korte Antræg af Sovepunkter i Kristendommen velsler om mellem rindanden i de tre første kapitler, saa er Hovedtonen i dette fjerde Kapitel: Glæde og Toner. Her i dette Kap. mærker vi os Vers 4. Det lyder saaledes: „Glæder eder i Herren altid; atter siger jeg: glæder eder“ og Vers 13 saalydende: „Alt formaar jeg i ham, som gør mig stærk.“

Pauli Hjerte til Filippenser-Menigheden og al Genfærlighed fra Menigheden til Paulus, der hos den til Udslag i Gaver til Apostelens Underhold.

Vi slutter disse Vink med Pauli egne Ord: „Men ham, vor Gud og Fader, være Vren i Evigheds Evighed! Amen.“

Fra Kredsmødet i Elk Horn, Iowa.

Iowa Kredss afholdt sit 13. Aarsmøde i Elk Horn i Iowa, i Dagene 7.—9. Sept. 1917. Vi havde et godt besøgt Møde. Præsterne var særlig godt repræsenterede, idet der af Kredssens 28 Præster var fremmødte 24. Tilmed havde vi Besøg af 2 Præster fra Nebraska Kredss, nemlig Præsterne S. Vertelsen, Omaha, og L. M. Laurfen, Blair. Vigeledes var Pastor Jørgensen, Winballston, Iowa, af „Den Danske Kirke“, til Stede ved Mødet. Menighederne var forholdsvis mindre godt repræsenterede: Der var 22 Delegerater fra Kredssens 40 Menigheder. Med Kredssens Kasserer, som jo ogsaa har Stemmeret, var der 47 fremmeberettigede Medlemmer til Stede ved Mødet. Der var indmeldt ca. 130 Gæster til Mødet. De fleste af disse var indlogerede paa Skolen.

Ved Næstingens Gudsstjenesten Fredag Morgen prædikede Pastor S. Mathiesen over Math. 28, 16—20. Pastor C. C. Kloth tjente ved Alteret. Efter Gudsstjenesten erklærede Kredssformanden Iowa Kredss' 13. Aarsmøde aabnet i den troenige Guds Naavn, og mindede os om Ordet Joh. 12, 21: „Vi sniffe at se Jesus.“

To opbyggelige Emner blev indledet og drøftet. Det første: Guds Gerning i Daaben og dens Betydning for Troslivet“ blev indledet af Pastor Theo. M. Hansen. Af denne Indledning skal her gengives nogle Sovevænter: „Den første Sovevænt af Emnet: „Guds Gerning i Daaben“ er en anden Klædning af Luthers Spørgsmaal: Hvad giver eller gavner Daaben? I denne Del er der tre Trin: 1) Modtagelsen eller hvem denne Gerning gælder. En Gerning kommer ofte til at tage sig anderledes ud i Betragtning af, hvem den gælder. Modtagersens Værdighed gør her Guds Gerning større. Vi maa lægge Vægt paa Guds Ords Være om Arbejdsuden og det naturlige Menneſtes Fordørelse. Viger vi her fra, da vil den rette Opfattelse af Guds Gerning i Daaben med Nødvendighed blive umulig. 2) „Guds Gerning“: I Almindelighed betones først, at her gøres vi til Guds Børn. Dette ligger i selve Daabebefalingen: „Der dem i Faders og Sønnens og Helligaandens Naavn.“ Det er til Delagtighed med den troenige Gud. Vigeledes udtryktes det i Gal. 3, 27 „døbt til Kristus.“ Alt, hvad vi er som Kristne, er skænket os i Daaben. Lad os derfor ikke glømske vor Daabedag. Ludvig 9. af Frankrig, der i Historien har faaet Søderensnavnet „Den hellige“, kaldte sig Ludvig af Poicy, thi i denne lille By blev han døbt og fik sin himmelske Krone. Sin jordiske Kongekrone fik han derimod i Denis. Af mere special Art nævnes først Genfødsle Lit. 3, 5 og Joh. 3, 5. I Genfødslen skabtes et nyt Liv. Guds billedet, der gik tabt i Syndesalbet, bliver delvis genoprettet i Daaben. Dette nye Liv er fuldkomment ligesom alt andet; der kommer fra Gud. Det er fuldkomment som Spiren og ikke som Komet i Afset. Dernæst bør fremhæves Syndernes Forladelse som en særlig Guds Gerning i Daaben. Ap. Ger. 2, 38 og 22, 16. Af de specielle Virkninger i Daaben mærker vi os stutellig: Befrielsen fra Døden og Djævelen. — I det naturlige Menneſte heriser Synden og Djævelen; i det genskabte har „den stærkere“ taget Volig. Dette betyder, at Døden og Djævelen har tabt Magten.

3. Modtagelsen: — Guds Gave maa modtages. Troen er den Gaand, der modtager Gaven, enten det saa er en Barnehaand eller en fuldvoksen Haand.

II. Betydningen af denne Guds Gerning i Daaben for Troslivet. 1. Kraft: Vi taler om Daabens bevarende Magt over for Børn og unge, indtil de naar til bevist Trosliv. Men opfører denne Magt, naar dette beviste Trosliv indtræffer? Sikkert ikke. Vigeform Træet opfuger Kraften gennem Rødderne og sender den ud til alle Grene og Smaaer, saaledes er Daabens Velsignelse ogsaa en Kraft til Troslivets Bevarelse og Væft, indtil det nye Liv bliver modent for Høsten. 2. Trost: I Modgang og Ansigtelser maa Guds barnet stadig holde sig til Guds Forjættelser. At Gud gjorde os til sine Børn i Daaben, siger da ogsaa, at han som Fader vil tage sig af os. Gud vogter aldrig. Selv Israels Trosløshed gjorde ikke Guds Trofasthed til intet.“

Det andet Emne: „Guds Gerning i Rødderne og dens Betydning for Troslivet“ blev indledet af Past. S. L. Jensen. Indlederen talte ud fra følgende tre Punkter: „Hvad er Rødderne, 2. Hvad er Troslivet og 3. Hvilken Betydning har saa Rødderne for dette Trosliv. — Rødderen er en af Herren selv indstiftet hellig Handling, hvormed han i, med og under Brød og Vin ved det der til knyttede Ord meddeler Menighedens Medlemmer sit Legeme og Blod. — Rødderen er et Sted, hvor Herren vil møde os personligt for at give os Rod og Del i sig selv. 2. Kraft: Vi taler om Daabens bevarende Magt over for Børn og

This Burroughs \$125.

Six Column Capacity (9,999.99)

A Burroughs Visible Adding Machine

Fits All Lines of Business

This Burroughs is designed especially to meet the need for a low-priced, easily-operated figuring machine.

Retail merchants are using these machines right on the counter for adding cash and charge sales. Wholesalers, manufacturers and even bankers find many uses for this model.

You can't afford to do figure work by the slow, inaccurate mental method when you can get a Burroughs for \$125—and on easy terms, if desired—to do the work better and quicker.

Let the Burroughs man talk with you about the possibilities of applying this low-priced Burroughs to your work. You can get in touch with him by phone or by addressing

Burroughs Adding Machine Company

C. E. KNOTTS, Agency Mgr.
436-443 World Herald Bldg.,
Omaha, Nebr.

Under de herskende Kulpriser

er der Besparelse i at varme smaa Kontorer og andre Lokaler med en „Perfection Heater“. Den brænder otte Timer paa en Gallon Petroleum.

Det er ogsaa mere behageligt, thi Varmen kan med største Lethed reguleres efter Ønske.

Den er renlig, pyntelig og holdbar. Let at flytte, tager liden Plads op, koster ikke meget.

Faas hos Isenkrammere, Møbelhandlere og a. St. Over 3,000,000 „Perfection Heaters“ nu i Brug.

„Perfection Kerosene“ giver de bedste Resultater.

Standard Oil Company
(Nebraska)

OMAHA

PERFECTION OIL HEATERS

unge, indtil de naar til bevist Trosliv. Men opfører denne Magt, naar dette beviste Trosliv indtræffer? Sikkert ikke. Vigeform Træet opfuger Kraften gennem Rødderne og sender den ud til alle Grene og Smaaer, saaledes er Daabens Velsignelse ogsaa en Kraft til Troslivets Bevarelse og Væft, indtil det nye Liv bliver modent for Høsten. 2. Trost: I Modgang og Ansigtelser maa Guds barnet stadig holde sig til Guds Forjættelser. At Gud gjorde os til sine Børn i Daaben, siger da ogsaa, at han som Fader vil tage sig af os. Gud vogter aldrig. Selv Israels Trosløshed gjorde ikke Guds Trofasthed til intet.“

Det andet Emne: „Guds Gerning i Rødderne og dens Betydning for Troslivet“ blev indledet af Past. S. L. Jensen. Indlederen talte ud fra følgende tre Punkter: „Hvad er Rødderne, 2. Hvad er Troslivet og 3. Hvilken Betydning har saa Rødderne for dette Trosliv. — Rødderen er en af Herren selv indstiftet hellig Handling, hvormed han i, med og under Brød og Vin ved det der til knyttede Ord meddeler Menighedens Medlemmer sit Legeme og Blod. — Rødderen er et Sted, hvor Herren vil møde os personligt for at give os Rod og Del i sig selv. 2. Kraft: Vi taler om Daabens bevarende Magt over for Børn og unge, indtil de naar til bevist Trosliv. Men opfører denne Magt, naar dette beviste Trosliv indtræffer? Sikkert ikke. Vigeform Træet opfuger Kraften gennem Rødderne og sender den ud til alle Grene og Smaaer, saaledes er Daabens Velsignelse ogsaa en Kraft til Troslivets Bevarelse og Væft, indtil det nye Liv bliver modent for Høsten. 2. Trost: I Modgang og Ansigtelser maa Guds barnet stadig holde sig til Guds Forjættelser. At Gud gjorde os til sine Børn i Daaben, siger da ogsaa, at han som Fader vil tage sig af os. Gud vogter aldrig. Selv Israels Trosløshed gjorde ikke Guds Trofasthed til intet.“

Det andet Emne: „Guds Gerning i Rødderne og dens Betydning for Troslivet“ blev indledet af Past. S. L. Jensen. Indlederen talte ud fra følgende tre Punkter: „Hvad er Rødderne, 2. Hvad er Troslivet og 3. Hvilken Betydning har saa Rødderne for dette Trosliv. — Rødderen er en af Herren selv indstiftet hellig Handling, hvormed han i, med og under Brød og Vin ved det der til knyttede Ord meddeler Menighedens Medlemmer sit Legeme og Blod. — Rødderen er et Sted, hvor Herren vil møde os personligt for at give os Rod og Del i sig selv. 2. Kraft: Vi taler om Daabens bevarende Magt over for Børn og unge, indtil de naar til bevist Trosliv. Men opfører denne Magt, naar dette beviste Trosliv indtræffer? Sikkert ikke. Vigeform Træet opfuger Kraften gennem Rødderne og sender den ud til alle Grene og Smaaer, saaledes er Daabens Velsignelse ogsaa en Kraft til Troslivets Bevarelse og Væft, indtil det nye Liv bliver modent for Høsten. 2. Trost: I Modgang og Ansigtelser maa Guds barnet stadig holde sig til Guds Forjættelser. At Gud gjorde os til sine Børn i Daaben, siger da ogsaa, at han som Fader vil tage sig af os. Gud vogter aldrig. Selv Israels Trosløshed gjorde ikke Guds Trofasthed til intet.“

Det andet Emne: „Guds Gerning i Rødderne og dens Betydning for Troslivet“ blev indledet af Past. S. L. Jensen. Indlederen talte ud fra følgende tre Punkter: „Hvad er Rødderne, 2. Hvad er Troslivet og 3. Hvilken Betydning har saa Rødderne for dette Trosliv. — Rødderen er en af Herren selv indstiftet hellig Handling, hvormed han i, med og under Brød og Vin ved det der til knyttede Ord meddeler Menighedens Medlemmer sit Legeme og Blod. — Rødderen er et Sted, hvor Herren vil møde os personligt for at give os Rod og Del i sig selv. 2. Kraft: Vi taler om Daabens bevarende Magt over for Børn og unge, indtil de naar til bevist Trosliv. Men opfører denne Magt, naar dette beviste Trosliv indtræffer? Sikkert ikke. Vigeform Træet opfuger Kraften gennem Rødderne og sender den ud til alle Grene og Smaaer, saaledes er Daabens Velsignelse ogsaa en Kraft til Troslivets Bevarelse og Væft, indtil det nye Liv bliver modent for Høsten. 2. Trost: I Modgang og Ansigtelser maa Guds barnet stadig holde sig til Guds Forjættelser. At Gud gjorde os til sine Børn i Daaben, siger da ogsaa, at han som Fader vil tage sig af os. Gud vogter aldrig. Selv Israels Trosløshed gjorde ikke Guds Trofasthed til intet.“